

Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1068

03.09.2023 (134)

Kansallisen yhteisön ja elitismien välinen johtajuus

Michael Kühneniltä

IHMINEN

Valtiomiehen saavutusten ja virheiden, Führerin aseman ja kaikkien sen näkökohtien, joita käsitellään myöhemmin, takana on ihminen Adolf Hitler: ihminen, joka meidän kaikkien tavoin tunsu ja koki iloa ja surua, innostusta ja tragediaa, toivoa ja epätoivoa. Ihminen, joka oli ammattitaidoton työläinen, jolla ei ollut valmistunutta koulutusta ja joka teki velvollisuutensa nimettömänä sotilaana ensimmäisessä maailmansodassa, ihminen, joka sai voimaa ja päättäväisyyttä Saksan tappion tragediasta tullakseen poliitikoksi ja kääntääkseen Saksan kohtalon!

Mikään ei tuntunut auttavan häntä, mikään ei voinut auttaa häntä: Hänellä ei ollut rahaa, ei asemaa maailmassa, ei vaikutusvaltaisia ystäviä eikä merkittävää poliittista liikettä takanaan. Hänestä tuli kourallisen miesten johtaja, josta hän muodosti NSDAP:n ja alkoi valloittaa kansansa sydämet. Tämä taistelu kesti 13 vuotta, ja nimettömästä miehestä oli tullut Saksan liittokansleri, 6 vuotta myöhemmin hän oli kiistatta kansansa JOHTAJA ja Suur-Saksan valtakunnan luoja, joka toi kotiin miljoonia Volksgenosseneja, kerran erillään olleilta alueilta, joka oli voittanut Versaillesin diktatuurin ja jonka ympärillä koko Euroopan politiikka pyöri. Ja taas kolme vuotta myöhemmin hän oli yhdistyneen Euroopan hallitsija; Pyreneiltä Kaukasukselle, Pohjois-Kapista Egyptin rajalle, hänen

valtansa ulottui, hänen sanansa yksin oli voimassa. Niinä muutamana vuotena, jotka hänellä oli vielä elinaikaa, lähes koko maailma kuitenkin juonitteli, maailman osat panivat liikkeelle vain tämän yhden miehen kukistamiseksi ja tuhoamiseksi. Se onnistui Euroopan ja sen maailmanlaajuisen aseman tuhoutumisen hinnalla, miljoonien kuolleiden hinnalla, jotka uhrattiin vain siksi, että maailmaa hallitsevat taustavallat uskoivat, etteivät ne kestäisi tätä miestä. Hänen piti kuolla ja kaatua - hinnalla millä hyvänsä!

Hänen henkensä elää kuitenkin edelleen, hänen ajatuksensa leviävät ja voittavat nuoria - kaukana niiden alueiden ulkopuolella, joita hän aikoinaan hallitsi sotilaallisesti: hänen perillisensä ja seuraajansa kokoontuvat Euroopan lisäksi Pohjois- ja Etelä-Amerikassa, Etelä-Afrikassa, Australiassa ja Uudessa-Seelannissa, kaikkialla siellä, missä valkoiset ihmiset asuvat; mutta myös Arabiassa ja Aasiassa monet kunnioittavat ja ihailevat häntä. Kuolleen miehenä hänen sanansa ulottuu kauemmas kuin edes hänen suurimman valtansa aikana! Mikä mies! Mikä mies!!! Niin - millainen mies? Mikä hänet mahdollisti, mikä hänessä oli erityistä? Kuka oli mies Adolf Hitler?

Hänen lapsuudenystävänsä Kubitzekin muistot, joka tunsivat hänet hänen wieniläisen kurjuutensa alkaessa ja joka jakoi nämä vuodet, näyttävät meille miehen ja luonteen, joka on tarpeeksi vahva muuttamaan maailmaa. Tätä miestä ei ajanut vallanhimo, ei henkilökohtainen kunnianhimo, vaan hänet täytti tietoisuus ylivoimaisesta tehtävästä, kohtalon tehtävästä, joka oli vahvempi kuin hänen taustansa, koulutuksensa ja varallisuutensa asettamat rajoitukset.

Ensin hänen ystävänsä ja myöhemmin koko hänen kansansa ja monet muut ihmiset tunsivat tämän ylikansallisen voiman. Adolf Hitler lisäsi omasta tahdostaan järkkymättömän tahdon, mutta ennen kaikkea taiteilijan elämänasenteensa, esteettisen maailman- ja elämänymmärryksen valppaaseen mieleen, joka sai yhä enemmän ja enemmän nerokkaita piirteitä.

Ilman tätä taiteilijan itseymmärrystä Adolf Hitleriä ei voida ymmärtää! Hänen sisällään asui luova demoni, jonka valtavaa energiaa ja intohimoa saattoi kesyttää vain nerokas mieli, teräksinen tahto, ja johon liittyi taiteilijan syvä kaipuu kauneuteen, harmoniaan, vapauteen ja suuruuteen. Vuosisatoja suunnitelleena rakennusmestarina, arjalaisten kehittyneiden sivilisaatioiden uudistajana, sellaisen elämänjärjestyksen luoja, jossa ihmisten tulisi jälleen kerran olla todellisia Jumalan kuvia ja täydellisiä persoonallisuuksia - näin Adolf Hitler tunsivat itsensä, tämä oli hänen taistelunsa todellinen päämäärä, tämä on hänen perintönsä meille - sen miehen perintö, joka oli JOHTAJA!

VALLOITTAJA

Ilman, että niiden merkitys olisi tyhjentynyt, Kolmas valtakunta voidaan varmasti tulkita yhdeksi suurista valloitusten varaan rakentuneista imperiumeista ja Adolf Hitler ehkä viimeiseksi nerokkaista ja vastustamattomista indoeurooppalaisista valloittajista, joiden merkittävimpiä edustajia olivat Aleksanteri Suuri, Caesar ja Napoleon, Caesar ja Napoleon, mutta joihin historiallisesti kuuluvat arjalaisten, esihistoriallisten, syvälle Aasiaan suuntautuneiden valloituskampanjoiden johtajat sekä germaanisen siirtolaisuuskauden herttuaali, espanjalaiset ja portugalilaiset valloittajat ja muiden eurooppalaisten siirtomaavaltakuntien luoja ja taistelijoita!

Ensimmäisen keisarikunnan keskiaikaisten saksalais-roomalaisten keisareiden vallan romahdettua Saksan historiassa tällaisista henkilöistä oli tullut harvinaisia: Saksan sodat olivat veljessotia tai epätoivoista puolustautumista vieraita hyökkäyksiä vastaan. Adolf Hitlerin myötä Saksan kansa löysi jälleen voimansa ja nuoruutensa - yltäkyläisen nuoruuden voiman, joka on purkautunut yhä uudelleen luovan ja kauaskantoisen, maailmaa muokkaavan laajentumisrotumme historiassa. Uusien maiden valloittaminen miekka kädessä, uusien rajojen etsiminen, kulttuurien hedelmöittäminen - näiden arjalaisvaellusten ja -valloitusten jäljet löytyvät kaikkialta maailmasta. Tästä näkökulmasta katsottuna valloittaja Adolf Hitlerin Kolmas valtakunta on vain pieni osa rotumme sotaista mutta kulttuurisesti luovaa historiaa, joka ei koskaan tunnusta rajoja ja pyrkii rynnäköimään taivaaseen! Myönnämmekö siis, että Adolf Hitler halusi sotaa, lietsoi sitä tahattomasti tai jopa provosoi sitä?

Ei, koska hän ei koskaan halunnut tätä toista maailmansotaa - hän ei halunnut sotia länttä vastaan, ei Ranskaa, ei Yhdysvaltoja eikä ennen kaikkea Englantia vastaan, jota hän rakasti ja jonka imperiumia hän ihaili ja jonka hän halusi säilyttää mutta ei tuhota. Tämän sodan länttä vastaan pakottivat hänelle nykyistä länsimaista politiikkaa hallitsevat plutokraattis-siionistiset taustavallat. Adolf Hitler ei edes halunnut sotaa Puolaa vastaan, jonka kanssa hän yritti pitkään päästä yhteisymmärrykseen yhä uudelleen ja uudelleen ja jonka hän alun perin halusi voittaa liittolaiseksi Neuvostoliittoa vastaan. Adolf Hitler halusi todella vain YHTÄ sotaa - sotaa Neuvostoliittoa vastaan! Tämän sodan avulla maailma oli määrä vapauttaa bolsevismin vitsauksesta ja Saksan kansalle oli määrä voittaa uutta elintilaa.

Juuri tässä kohdassa johtaja eroaa selvimmin siitä toisesta suuresta valloittajasta, johon häntä niin usein verrataan, sillä heidän elämässään on hämmästyttäviä yhtäläisyyksiä: Napoleon! Napoleon, kuten Hitler, ei halunnut sotaa Englannin kanssa - halusiko hän todella sotaa Venäjän kanssa, jää nähtäväksi (monet historioitsijat näkevät sen vain epätoivoisena yrityksenä saada Englanti halukkaaksi rauhaan kukistamalla viimeinen eurooppalainen suurvalta, jota Englanti saattoi vielä toivoa, ja työntymällä eteenpäin kaukaisen imperiumin

rajoille). Joka tapauksessa tämä Venäjän sota ei ollut Napoleonille mikään intohimoinen sydämen asia, sillä hän halusi Manner-Euroopan sodat vain luodakseen uuden "roomalaisen" imperiumin Bonaparten dynastian uuden keisarin alaisuudessa.

Keisarillisen Ranskan valloitukset olivat myös nuorentuneen ja innostuneen kansan vallan räjähdysmäinen voimannousu, mutta ne eivät palvelleet tämän kansan todellisia elämäntarpeita, vaan sen valloittavan keisarin kunnianhimoa ja historiallisen suuruuden kaipuuta.

Kaikista heidän ansioluetteloidensa ulkoisista yhtäläisyyksistä huolimatta vertailu Napoleoniin on melko harhaanjohtava. Vertailu Caesariin ei myöskään johda mihinkään, koska hänen työnsä kesti valtopolitiikan kannalta. Paljastavin vertailu on Aleksanteri Suureen:

Vain muutamassa vuodessa hän loi valloituksillaan valtavan imperiumin, joka hajosi välittömästi hänen kuolemansa jälkeen, mutta sen myötä hän oli levittänyt kulttuuria, elämänasennetta - Helenismiä - joka muokkasi Aleksanterin valloittamia alueita vuosisatojen ajan.

Adolf Hitler halusi Saksan kansan johtajana valloittaa itselleen maailmanvalta-aseman ja turvata tulevaisuutensa ikuisiksi ajoiksi. Tätä varten hän oli määritellyt kansallissosialistisen maailmankatsomuksen, jonka tarkoituksena oli tehdä kansastamme vahva ja valmis vasta saavutettua valtaa varten.

Hänen tahtonsa mukaan tästä kansallissosialismista ei siis pitänyt tulla vientitavaraa, sillä muut kansat eivät olleet niitä, jotka vahvistuisivat tämän uuden, taistelevan elämänasenteen ja ennakoinnin ansiosta, vaan ainoastaan saksalaiset. Ja niin uuden indoeurooppalaisen valloittajan saksalaiset armeijat marssivat eteenpäin - niitä maita vastaan, jotka kapitalistiset sodanlietsojat olivat mielivaltaisesti rynnistäneet tähän sotaan, ja Neuvostoliittoa vastaan, josta oli määrä tulla Saksan Intia. Nämä armeijat marssivat kansallissosialismin nimissä, ja sen vallan huipulla valloittajan käsky päti Norjassa ja Tanskassa, Belgiassa, Alankomaissa ja Ranskassa, Puolassa, Unkarissa, Romaniassa, Tšekissä ja Slovakiassa, entisen Jugoslavian kansojen keskuudessa, Albaniassa ja Kreikassa, Italiassa ja Pohjois-Afrikassa Egyptin rajalle asti sekä Venäjän laajuudessa Kaukasukselle asti ja Moskovan porteilla. Espanja ja Suomi, Arabian, Persian ja Turkin kansat, Brittiläisen imperiumin sorretut kansat, Englannin vihamielinen Irlanti, Etelä- ja Keski-Amerikan kansat, jotka kärsivät me-amerikkalaisesta riistosta, toivoivat salaa hänen voittoaan, ylpeä Japani ja sen aasialaiset liittolaiset seisovivat rautaisessa rintamassa hänen kanssaan.

Führer johti Saksan kansan niin korkealle! Emme saa koskaan unohtaa sitä, siitä

voimme olla ylpeitä!

Putoaminen oli syvä, koska saavutettu asema oli ollut niin korkea. Tästä loistavasta valtakunnasta ei jäänyt jäljelle mitään. Kuten niin usein historiassa, kohtalo huijasi sankareitaan ja toteuttajiaan:

Führerimme valloituskampanjan tuloksena ei ollut Saksan kansakunnan pysyvästi turvattu maailmanvalta-asema kansallissosialistisen maailmankatsomuksen pohjalta, vaan tämän kansallissosialistisen maailmankatsomuksen leviäminen kaikkialle maailmaan: Mitä saksalaiset aseet eivät pystyneet pysyvästi ottamaan haltuunsa, sitä aate ottaa takaisin ja lisää ja perustaa näin vapaiden, ylpeiden ja lajitietoisten kansojen uuden maailmanjärjestyksen!

KANSALLISSANKARI

Mikään ei ole järjettömämpää kuin syytös, jonka mukaan kansallissosialismi merkitsee sotaa tai että kansallissosialistit halusivat sotaa:

Kansallissosialismi on biologinen maailmankatsomus, ja kamppailu ja valinta kuuluvat luonnon peruslakeihin, joita mikään porvarillinen pasifismi ei voi keskeyttää ja joita sovelletaan myös kansojen elämässä. Lajien säilymistä ja kehitystä ei turvata tekemättä mitään; kansan selviytymis- ja kehitysmahdollisuudet eivät putoa taivaalta, vaan niiden puolesta on taisteltava. Siksi kansallissosialismi on taisteleva maailmankatsomus ja se muodostaa sankarillisia miehiä, jotka taistelijoina ja poliittisina sotilaina ovat kansamme elämäntaistelun kantajia!

Mutta taistelu ja sota eivät ole sama asia: kuten kaikki muukin, taistelu palvelee yksinomaan kansamme lajin säilyttämistä ja kehittämistä ja sulkee pois kaiken, mikä on tämän tavoitteen tiellä! Sota on kuitenkin jo pitkään rappeutunut tekniseksi joukkomurhaksi, se ei enää edistä parhaiden valintaa, vaan panee liikkeelle vastavalinnan, joka syö ensin rohkeimmat, taistelukykyisimmät ja hätäisimmät ja jättää jäljelle pelkurimaiset, väistelijät ja kansanjoukot. Myös Saksan kansa on nykyään niin rappeutunut, koska kaksi maailmansotaa on tuhonnut kansamme parhaat. Jos tämä kaikki koskee yleisesti ottaen nykyaikaisia sotia, niin atomipommi tekee ainakin Euroopassa mahdottomaksi ajatella kansamme olemassaolon ja kehityksen turvaamista sotien avulla. Asetaistelu väistyy aatteellisen taistelun tieltä: Kansallissosialismi ei rakenna järjestystään Saksan kansan tykkien ja niiden ulottuvuuden varaan, vaan voittaa Euroopan kansat itselleen!

Mutta jos me saksalaiset olemme ylpeitä johtajastamme Adolf Hitleristä - jopa

valloittajasta Adolf Hitleristä - se ei tarkoita, että haluaisimme jatkaa sotaa, jonka hän joutui käymään. Siihen ei ole mitään edellytyksiä; se ei olisi kansamme elämän edistämistä vaan hirvittävää vaarantamista. Mutta haluavatko ranskalaiset, jotka kunnioittavat Napoleonia kansallissankarinaan, toistaa hänen sotansa? Ei - he kunnioittavat miestä, joka johti Ranskan sen vallan ja loiston huipulle! Kansallissankareissaan kansa löytää jälleen itsensä, ja suurmiehissään se kunnioittaa omaa voimaansa ja suuruuttaan, kehittää terveen ylpeyden, kunnian, suuruuden ja loiston tunteen, joka johtaa oman historiansa voimanlähteeseen ja ammentaa siitä energiaa nykyisyyden muokkaamiseen ja tulevaisuuden voittamiseen. Saksan kansa on myös niin masentunut, vailla kunnian ja ylpeyden tunnetta, niin murtunut elinvoimaisuudeltaan, koska se on katkaistu oman historiansa voimanlähteestä. Se voi saada kaiken tämän takaisin vain, jos se löytää tiensä takaisin tähän historiaan, tunnistaa itsensä sen suurmiehissä ja tulee jälleen tietoiseksi menneisyytensä suuruudesta ja voimasta. Tästä näkökulmasta Adolf Hitler on "Saksan Napoleon", Saksan kansan kansallissankari, joka johti sen vallan, kunnian ja voiman huipulle. Ja yhtä vähän kuin Napoleonin mahdollinen tappio, Adolf Hitlerin epäonnistuminen valtapoliitikassa estää tällaisen miehen muuttumisen myytiksi.

Saksan kansallissosialistit edistävät tätä kehitystä: he eivät koskaan, eivät edes agitaation ja alennustilan synkimpinä päivinä, horjuneet uskollisuudessaan Führerille; vain se on todella kansallissosialisti, joka kunnioittaa ja kunnioittaa Adolf Hitleriä kansallissankarina!

Olemme toki sitoutuneet enemmän aatteeseen kuin henkilöön, vaikka kyseessä olisikin kansamme historian suurin persoona, mutta Führerin nimi liittyy erottamattomasti aatteeseen, jonka hän muotoili ratkaisevasti, jonka hän johti voittoon ja jonka ruumiillistuma hän oli koko poliittisen elämänsä ajan! Vielä kerran on huomautettava: Sitoutumisemme Führeriin ei tarkoita sitä, että hyväksymme tai jopa kopioimme kaiken, mitä valtiomies teki ja sanoi. Adolf Hitler toimi sellaisenaan konkreettisen poliittisen vastakkainasettelun puitteissa ja hyvin erityisten historiallisten olosuhteiden vallitessa, ja kuten kaikki muutkin, hän saattoi tehdä virheitä. Olen edellä eritellyt joitakin näistä virheistä, sikäli kuin ne olivat ratkaisevia. Valtiomies Adolf Hitler ei ansaitse varauksetonta tunnustustamme, vaan myytti, kansallissankari, historiamme toteuttaja!

Tätä kehitystä kansallissankariksi ei voi pysäyttää, eikä mikään saksalaisvastaisten voimien poliittinen propaganda voi estää sitä: Myös Napoleonia parjattiin "verisenä petona", ennen kuin hän vuosikymmeniä myöhemmin löysi viimeisen leposijansa Pariisissa kansallissankarina, kansan hurraahuutojen keskellä ja arvokkaasti.

Ja niinpä eräänä päivänä muistomerkit, jotka me yhä pystytämme Führerille

sydämissämme, koristavat saksalaisia kaupunkeja, ja saksalaiset tekevät oikeutta suurimmalle sankarilleen, jonka uhrautuva kuolema hänen kansansa puolesta oli, ja saavat voimaa myytistä, joka on muodostumassa täydentämään hänen perintöään!

NS KAMPFRUF
KAMPFGRUPPE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
September 1934 - April 2017

Der Kampf geht weiter !

Seitdem haben sich die Ereignisse der Weimarer am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung wieder als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Hitler!
Gottwald Luck

Kansallissosialisten Uutislehti
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eturaportti
Mollyn haastattelu
Kolmas osa

NSK: Nykyiset projektit ovat selvästi filosofisia ja taiteeseen liittyviä.

Kerro näkömmeksesi tällaisten aiheiden vaikutuksesta poliittikkään.

Molly: Adolf Hitler and the Army of Mankind
www.mourningthescient.com/truth.htm) Yritän edelleen päivittää kuvagalleriaa, mutta enimmäkseen olen keskittynyt Adolf Hitlerin ja ihmiskunnan armeijan. Minulla on nyt 21 sivua, ja minulla on vielä paljon tekemistä. Toisen maailmansodan tutkiminen on vursinaimen miunakenttä. Eivät tietoa yhdestä asiasta ja löydät kaksi muuta tulkittavaa asiaa. Tuntuu vähän kuin olisi arkeologi, joka kaivaa ensin haudattua menneisyyttä. Menneisyyttä, jota he eivät halua tulla esiin. Vuosien jälkeen kerran kinnas internetin tiedon ja

the NEW ORDER
Number 176 (2021) - Founded 1978 - April 26, 2022 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamations have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much-loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware conservatives and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, ethnic cleansing, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or arena halls, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottwald Luck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä
Satoja kirjoja monilla kielillä
Satoja web-sivustoja monilla kielillä

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!